

บันทึก

เรื่อง การใช้จ่ายเงินกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง ตามมาตรา ๔
มาตรา ๘ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติ
กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีหนังสือ ที่ กษ. ๒๐๐๘/๒๕๓๔ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๓๔ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้รับรายงานจากสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางว่า ในปัจจุบันราคายางพาราตกต่ำ น้ำยางพารายังขาดการปรับปรุงคุณภาพ สวนสงเคราะห์ที่อยู่ในระหว่างการปลูกแทนไม่มีรายได้เลี้ยงตัวเอง และสวนที่ยังมิได้ยื่นขอรับการสงเคราะห์ไม่สามารถรับความช่วยเหลือได้ จึงจำเป็นต้องดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ที่กำหนดให้ช่วยเหลือเจ้าของสวนยางปรับปรุงสวนยางที่ได้ผลน้อยให้ได้ผลดียิ่งขึ้น โดยใช้งบประมาณ “กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง” เป็นทุนใช้จ่าย ตามมาตรา ๔^๑ และมาตรา ๑๘^๒

^๑ พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๔

มาตรา ๔ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง ประกอบด้วยเงินสงเคราะห์ ซึ่งส่งสมทบตามพระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า “กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง” เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการทำสวนยางที่ได้ผลน้อยให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

ให้กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินกิจการสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจกระทำการใด ๆ ที่จำเป็น หรือเป็นอุปการะแก่วัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ได้ รวมทั้งการทำสวนยางและสวนไม้ยืนต้น ตลอดจนกิจการที่เกี่ยวข้องเป็นการสาธิตและส่งเสริม เพื่อประโยชน์ในการสงเคราะห์ กับให้รวมตลอดถึงการดำเนินการส่งเสริมหรือสงเคราะห์การปลูกแทนไม้ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจตามที่รัฐบาลมอบหมาย

ให้กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมีสำนักงานแห่งใหญ่ในกรุงเทพมหานคร เรียกว่า “สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง”

^๒ พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐

มาตรา ๑๘ ทุก ๆ ปีสงเคราะห์ ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินสงเคราะห์ที่เก็บได้ตามมาตรา ๔ ดังต่อไปนี้

(๑) จำนวนไม่เกินร้อยละห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับกิจการยางในอันที่จะเป็นประโยชน์แก่เจ้าของสวนยางโดยเฉพาะมอบไว้แก่กรมวิชาการเกษตรเป็นงวด ๆ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดเงินที่กรมวิชาการเกษตรได้รับนี้มีให้ถือว่าเป็นรายรับตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางฯ ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เห็นสมควรให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

๑. ช่วยเหลือเจ้าของสวนยางที่ได้รับการสงเคราะห์ให้มีรายได้ระหว่างการปลูกแทนด้วยการจัดหาพันธุ์สัตว์เลี้ยงให้ หรือจัดให้มีอาชีพเสริม

๒. ช่วยเหลือเจ้าของสวนยางที่ยังมิได้รับการสงเคราะห์โดยการขายปุ๋ยหรือสารกำจัดวัชพืช หรืออุปกรณ์การสงเคราะห์

๓. พัฒนาคุณภาพน้ำยางด้วยการให้หรือขายอุปกรณ์ในการปรับปรุงคุณภาพน้ำยาง ตลอดจนการให้ทุนสนับสนุนการรวมกลุ่มขายยาง

๔. ช่วยเหลือเจ้าของสวนยางให้ขายยางพาราในราคาที่เป็นธรรมด้วยการแทรกแซงราคาในภาวะราคายางตกต่ำ สร้างหรือเช่าคลังเก็บยางพาราโรงรมยาง การเปิดตลาดกลางยางพารา

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงขอหารือคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า การปฏิบัติในเรื่องดังกล่าวจะขัดต่อพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางฯ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว โดยรับฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง) ซึ่งผู้แทนสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า การให้การสงเคราะห์เจ้าของสวนยางในการปลูกแทนต้องดำเนินการติดต่อกันเป็นเวลาประมาณ ๗ ปีครึ่ง สวนยางจึงจะให้ผลผลิตแก่เจ้าของสวนยาง ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวเจ้าของสวนยางจึงอาจขาดรายได้เนื่องจากต้องรอให้ต้นยางเจริญเติบโตจนให้ผลผลิต ส่วนการแทรกแซงราคาตามปัญหาข้อ ๔ นั้น จะกระทำโดยการรับซื้อยางจากสวนยางที่ได้รับการสงเคราะห์มาเก็บไว้ในภาวะที่ราคายางตกต่ำและรอจนราคายางสูงขึ้นจึงจำหน่ายต่อไป สำหรับการเปิดตลาดกลางยางพาราก็เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ซื้อและผู้ขายมาซื้อขายกันที่ตลาดกลาง หากผู้ซื้อและผู้ขายตกลงราคากันไม่ได้ ผู้ขายก็ไม่ต้องขนยางกลับเพราะสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจะรับซื้อไว้รอจนราคายางสูงขึ้นจึงจะจำหน่ายต่อไป

(๒) จำนวนไม่เกินร้อยละสิบ เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานการสงเคราะห์การทำสวนยางของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง หากเงินจำนวนที่ตั้งไว้ยังไม่พอจ่ายในงานต่าง ๆ ดังกล่าว ให้รัฐบาลตั้งรายจ่ายเพิ่มเติมในงบประมาณประจำปีตามความจำเป็น

(๓) จำนวนเงินนอกจาก (๑) และ (๒) เป็นเงินที่จัดสรรไว้เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งสิ้นและจะจ่ายเพื่อการอื่นใดมิได้

เงินอันเป็นดอกผลของเงินสงเคราะห์ที่เก็บได้ตามมาตรา ๕ ถ้าหากมิให้คณะกรรมการจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานการสงเคราะห์การทำสวนยางเพิ่มขึ้นจากที่จัดสรรไว้ตาม (๒) เท่าจำนวนที่เห็นว่าจำเป็น ส่วนจำนวนเงินที่เหลือถ้าหากมิให้จ่ายสมทบเงินที่จัดสรรไว้เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยางในปีสงเคราะห์ถัดไป

เงินที่จัดสรรไว้เพื่อการสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตาม (๓) หากมีเหลือจ่ายในปีสงเคราะห์ใดให้นำเงินที่เหลือจ่ายไปสมทบเงินที่จัดสรรไว้เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตาม (๓) ในปีสงเคราะห์ถัดไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) เห็นว่า ในเรื่องการสงเคราะห์เจ้าของสวนยางนั้น บทบัญญัติมาตรา ๔^๓ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางฯ กำหนดวัตถุประสงค์ของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางว่า มีอยู่เช่นใดและกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางจะดำเนินการอย่างไรได้บ้าง ส่วนการสงเคราะห์เจ้าของสวนยางนั้น มาตรา ๘^๔ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางฯ บัญญัติว่าผู้ใดจะรับการสงเคราะห์ได้บ้างและการสงเคราะห์จะกระทำด้วยวิธีใด และมาตรา ๒๐^๕ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางฯ บัญญัติให้เจ้าของสวนยางผู้ที่ประสงค์จะขอรับการสงเคราะห์ต้องยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ต่อเจ้าพนักงานสงเคราะห์ประจำท้องที่ที่สวนยางนั้นตั้งอยู่ และคณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยางเห็นควรให้ได้รับการสงเคราะห์แล้ว จึงสามารถจัดสรรเงินสงเคราะห์ที่เก็บได้จากผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรมาใช้จ่ายตามมาตรา ๑๘^๖ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางฯ ได้

ตามปัญหาข้อ ๑ ที่ว่า การช่วยเหลือเจ้าของสวนยางที่ได้รับการสงเคราะห์ให้มีรายได้ระหว่างการปลูกแทนด้วยการจัดหาพันธุ์สัตว์เลี้ยงให้และจัดให้มีอาชีพเสริมจะขัดต่อพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางฯ หรือไม่ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) เห็นว่า ในช่วงเวลาการปลูกแทนซึ่งต้องรอให้ต้นยางเจริญเติบโตจนให้ผลผลิต เจ้าของสวนยางย่อมขาดรายได้สำหรับเลี้ยงชีพตนเองและครอบครัว การสงเคราะห์มิใช่จะเป็นการดูแลให้สวนยางได้ผลดีสมดังความมุ่งหมายเพียงประการเดียวเท่านั้น แต่ย่อมรวมถึงการสงเคราะห์เจ้าของสวนยางให้ดำรงชีพต่อไปตามสมควรจนถึงเวลาที่

^๓ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑ ข้างต้น

^๔ พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓

มาตรา ๘ ผู้จะได้รับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นเจ้าของสวนยางที่มีต้นยางอายุกว่าสี่สิบห้าปีขึ้นไป หรือต้นยางทชุดโทรมเสียหายหรือต้นยางที่ได้ผลน้อย

การสงเคราะห์ต้องจัดทำด้วยการปลูกแทน และจะสงเคราะห์ประการอื่นเพื่อประโยชน์ในการปลูกแทน โดยจ่ายให้แก่เจ้าของสวนยางซึ่งยางพันธุ์ดี พันธุ์ไม้ ยืนต้น พันธุ์พืช ปุ๋ย เครื่องมือเครื่องใช้ จัดบริการอย่างอื่นช่วยเหลือ หรือจ่ายเงินให้ก็ได้ ทั้งนี้ จะจัดให้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้

^๕ พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. ๒๕๐๓

มาตรา ๒๐ เจ้าของสวนยางผู้ใดประสงค์จะขอรับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ต่อเจ้าพนักงานสงเคราะห์ประจำท้องที่ที่สวนยางนั้นตั้งอยู่ ตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ขอรับการสงเคราะห์เป็นผู้ทำสวนยางในที่ดินที่ตนเช่าหรืออาศัยบุคคลอื่น ผู้ขอรับการสงเคราะห์ต้องแสดงต่อเจ้าพนักงานสงเคราะห์ให้เป็นที่พอใจด้วยว่าผู้ให้เช่าหรือผู้ให้อาศัยได้ให้ความยินยอมในการที่ดินขอรับการสงเคราะห์ด้วยแล้ว

เพื่อประโยชน์ในการสำรวจตรวจสอบของคณะกรรมการในการพิจารณาให้การสงเคราะห์ ผู้รับการสงเคราะห์ต้องอำนวยความสะดวกและปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความจำเป็น

^๖ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒ ข้างต้น

ได้รับผลผลิตจากสวนยางด้วย มาตรา ๘^๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางฯ จึงบัญญัติให้สงเคราะห์เจ้าของสวนยางโดยให้จัดการปลูกแทนและจะสงเคราะห์ประการอื่นเพื่อประโยชน์ในการปลูกแทน โดยจ่ายให้แก่เจ้าของสวนยางซึ่งยางพันธุ์ดี พันธุ์ไม้ยืนต้น พันธุ์พืช ปุ๋ย เครื่องมือเครื่องใช้ จัดบริการอย่างอื่นช่วยเหลือ หรือจ่ายเงินให้ก็ได้ ทั้งนี้ จะจัดให้ได้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้ ซึ่งการจัดหาพันธุ์สัตว์เลี้ยงและจัดให้มีอาชีพเสริมในระหว่างรอต้นยางให้ผลผลิตเป็นการสงเคราะห์โดยจัดบริการอย่างอื่นช่วยเหลือเพื่อให้เจ้าของสวนยางมีรายได้ระหว่างการปลูกแทนและสามารถดำรงชีพอยู่ได้ ดังนั้น การช่วยเหลือเจ้าของสวนยางที่ได้รับการสงเคราะห์ให้มีรายได้ระหว่างการปลูกแทนด้วยการจัดหาพันธุ์สัตว์เลี้ยงให้และจัดให้มีอาชีพเสริม จึงอาจกระทำได้ตามมาตรา ๘ วรรคสอง^๘ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางฯ

ตามปัญหาข้อ ๒ ที่ว่า การช่วยเหลือเจ้าของสวนยางที่ยังมิได้รับการสงเคราะห์ โดยการขายปุ๋ย หรือสารกำจัดวัชพืช หรืออุปกรณ์การสงเคราะห์จะขัดต่อพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางฯ หรือไม่ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) เห็นว่า ผู้จะได้รับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นผู้ที่คณะกรรมการฯ ได้ให้ความเห็นชอบให้ได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา ๒๐^๙ แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางฯ แล้วเท่านั้น ดังนั้น การจะใช้เงินกองทุนฯ เพื่อช่วยเหลือเจ้าของสวนยางที่ยังมิได้รับการสงเคราะห์โดยการขายปุ๋ย หรือสารกำจัดวัชพืช หรืออุปกรณ์การสงเคราะห์จึงไม่อาจกระทำได้ เพราะเป็นการขัดมาตรา ๒๐ ดังกล่าว

ตามปัญหาข้อ ๓ ที่ว่า การพัฒนาคุณภาพน้ำยางด้วยการให้หรือขายอุปกรณ์ในการปรับปรุงคุณภาพน้ำยาง ตลอดจนการให้ทุนสนับสนุนการรวมกลุ่มขายยางจะขัดต่อพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางฯ หรือไม่ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) เห็นว่า การให้การสงเคราะห์แก่เจ้าของสวนยางโดยการให้หรือขายอุปกรณ์ในการปรับปรุงคุณภาพน้ำยางเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพน้ำยาง ตลอดจนการให้ทุนสนับสนุนการรวมกลุ่มขายยางเป็นการสงเคราะห์ โดยจัดบริการอย่างอื่นช่วยเหลือ หรือจ่ายเงินให้ตามมาตรา ๘ วรรคสอง^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางฯ ดังนั้น หากการสงเคราะห์ดังกล่าวได้กระทำแก่เจ้าของสวนยางที่คณะกรรมการฯ ได้ให้ความเห็นชอบให้ได้รับการสงเคราะห์ตามนัยมาตรา ๒๐^{๑๑} แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวแล้ว จึงอาจกระทำได้ ทั้งนี้ ตามเหตุผลที่ได้กล่าวไว้แล้วในปัญหาทั้งสองข้อข้างต้น

ตามปัญหาข้อ ๔ ที่ว่า การช่วยเหลือเจ้าของสวนยางให้ขายยางพาราในราคาที่เป็นธรรมด้วยการแทรกแซงราคาในภาวะราคายางตกต่ำ สร้างหรือเช่าคลังเก็บยางพารา โรงรม

^๗ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔ ข้างต้น

^๘ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔ ข้างต้น

^๙ โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕ ข้างต้น

^{๑๐} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔ ข้างต้น

^{๑๑} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๕ ข้างต้น

ยาง และการเปิดตลาดกลางยางพารา จะขัดต่อพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางฯ หรือไม่ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๕) เห็นว่า

(๑) การแทรกแซงราคายางพาราในภาวะราคายางตกต่ำนั้น จะกระทำโดยการรับซื้อยางจากเจ้าของสวนยางที่ได้รับการสงเคราะห์มาเก็บไว้ในภาวะที่ราคายางตกต่ำและรอนราคา ยางสูงขึ้นจึงจำหน่ายต่อไป การดำเนินการดังกล่าวซึ่งมีลักษณะในทางการค้าจึงมิใช่การสงเคราะห์ ตามวัตถุประสงค์ของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามมาตรา ๔^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติ กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางฯ ดังนั้น การช่วยเหลือเจ้าของสวนยางที่ได้รับการสงเคราะห์โดย การแทรกแซงราคาในภาวะราคายางตกต่ำ จึงไม่อาจกระทำได้

(๒) ส่วนการสร้างหรือเช่าคลังเก็บยางพาราและโรงรมยางพาราเพื่อช่วยเหลือ เจ้าของสวนยางที่ได้รับการสงเคราะห์ให้มีสถานที่เก็บยางพาราและรมยางพาราเป็นการสงเคราะห์ โดยการจัดบริการอย่างอื่นช่วยเหลือตามมาตรา ๘ วรรคสอง^{๑๓} แห่งพระราชบัญญัติกองทุน สงเคราะห์การทำสวนยางฯ การสร้างหรือเช่าคลังเก็บยางพาราและโรงรมยางพาราดังกล่าวจึงอยู่ ภายในขอบวัตถุประสงค์ของกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามมาตรา ๔^{๑๔} แห่ง พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางฯ และอาจกระทำได้ แต่อย่างไรก็ตาม หากการ สร้างหรือเช่าคลังเก็บยางพาราและโรงรมยางพารากระทำเพื่อให้การช่วยเหลือแก่ผู้ที่ไม่ได้รับการ สงเคราะห์ด้วยแล้ว ก็ย่อมไม่อาจกระทำได้ ทั้งนี้ ตามเหตุผลที่ได้กล่าวไว้แล้วในปัญหาข้อ ๒

(๓) สำหรับการเปิดตลาดกลางยางพารานั้น โดยที่ตลาดกลางเป็นสถานที่รับซื้อ ขายยางพาราของผู้ซื้อและผู้ขายโดยทั่วไป มิได้จำกัดอยู่แต่เพียงผู้ซื้อและผู้ขายที่ได้รับการ สงเคราะห์เท่านั้น การเปิดตลาดกลางยางพาราจึงมิใช่การสงเคราะห์ตามมาตรา ๔^{๑๕} แห่ง พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางฯ ดังนั้น จึงไม่อาจกระทำได้

(นายไมตรี ดันเต็มทรัพย์)

รองเลขาธิการฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤศจิกายน ๒๕๓๔

^{๑๒} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑ ข้างต้น

^{๑๓} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔ ข้างต้น

^{๑๔} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑ ข้างต้น

^{๑๕} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑ ข้างต้น